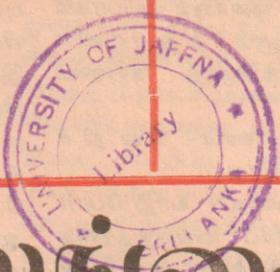

பாதுகாவலன்

PATHUKAVOLAN

மலர்: 122 28-06-1996
இதழ்: 1 விலை ரூபா 5-00

எழுந்திரு !
இரவின் முதற் சாமத்தின் தொடக்கத்திலேயே
குரலெழுப்பு.
ஆண்டவரின் திருமுன் உன் இதயத்தை
வழிந்தோடும் தண்ணீராய் வார்த்திகே.
தெரு தோறும் மூலையில் பசியால் வாடி
மயங்கிடும் உன் மக்களின் உயிருக்காக
உன்னுடைய கைகளை மேலுயர்த்தி
அவரிடம் இப்போது இறைஞ்சிவோய்.
புலம்பல் ஆகமம் 2, 19

ஆகஸ்டில் இலங்கை ஆயர் உரோமாபுரி திருப்பயணம்

ஒவ்வொரு ஐந்து வருடத்திற்கும் ஆயர் மன்றங்களுக்கு வழங்கப் படும் திருத்தந்தையுடனான சந்திப்புக்கான இத்திருப்பயணம் இவ் வருடம் இலங்கை ஆயர் மன்றத்திற்கு வழங்கப்படுகின்றது.

ஆதித்திருச்சபையில் புனித சின்னப்பர் திருச்சபையின் தலைவராக இராயப்பரைச் சென்று சந்தித்து தமது பணிபற்றிக் கலந்துரையாடியது போல குறிப்பிட்ட காலத்

திற்கு ஒரு முறை ஆயர்களும் திருத்தந்தையர்களைச் சந்தித்து தமது பணித்தளங்களின் நிலைமைகளை விளக்கிக் கலந்துரையாட வேண்டுமென்பது திருச்சபையின்

ஒழுங்காகும். ஆயர் மன்றத்தைச் சேர்ந்த எல்லோரும் ஒன்றாக திருத்தந்தையை சந்தித்து இலங்கைத் திருச்சபையின் பொது நிலைமைகளை கலந்தாலோசித்த பின்பு ஒவ்வொரு ஆயரும் தனித்தனியாக சந்தித்து உரையாடவும் சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படும். இதன்போது ஏற்கனவே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட எழுத்து மூலமான அறிக்கையின் அடிப்படையில் கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெறும்.

இச்சந்திப்பின்போது போரினால் சீரழிந்த வட, கிழக்கு மறைமாவட்டங்களின் தளநிலையை திருத்தந்தையர்கள் கரிசனையுடன் செவிமடுப்பர் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இப்பயணத்தின் போது ஆயர்கள் புனித இராயப்பர் சின்னப்பரின் கல்லறைகளைத் தரிசித்து திருப்பலி நிறைவேற்றுவர். தமது அப்போஸ்தலிக்க பணிகளையும் புதுப்பித்துக் கொள்வர். இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி எமது ஆயர் கனடா, இங்கிலாந்து, யேர்மன் போன்ற இடங்களில் இடம் (தொடர்ச்சி 5ஆம் பக்கம்)

யாழ் ஆயர் தோமஸ் சவுந்தரநாயகம் அவர்கள் பெயர்கொண்ட புனிதரின் திருவிழா 03-07-1996 திருப்பணி சிறக்க வாழ்த்துகிறோம்.

குருத்துவ திருநிலைப்படுத்தல்

திருத்தொண்டர்களான எம். ரெக்ஸ் சவுந்தரா, எஸ். எம். பி-ஆனந்தக்குமார் ஆகிய இருவரும் யூலை 10ஆம் திகதியன்று யாழ்-ஆயர் அவர்களால் உருத்திரபுரத்தில் யாழ். மறைமாவட்ட குருக்களாக திருநிலைப்படுத்தப்படுவர். இவர்கள் இருவரும் இடம் பெயர்வுக்காலத்தில் வலிகா

மத்தில் தங்கி நின்று முதியோரைப் பராமரிப்பதில் அரும் பணியாற்றியவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களைப்பற்றிய மேலதிக தகவல்கள் பின்பு வெளியிடப்படும். இவர்களின் பணி சிறக்க காவலனின் நல்வாழ்த்துக்கள்!

மறவன்புலோவில் புதிய ஆலயம்.

சாவகச்சேரி மறவன்புலோவில் அமைந்த புதிய குடியேற்றத்திட்டப் பகுதியில் கிறிஸ்து அரசர் ஆலயம் 1995 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 26 ஆம் நாள் கிறிஸ்து அரசர் திருநாளுடன் ஆலய முதந்திருப்பலியை அருளித்ரு எம். வி. இ. இரவிச்சந்திரன் ஒப்புக்கொடுத்தார். சாவகச்சேரி பங்குத்தந்தை பற்றிக் ஞானப்பிரகாசத்தின் உதவியுடன் அப்பகுதி மக்களால் கட்டிமுடிக்கப்பட்ட இந்த ஆலயம் இடம்பெயர்வுடன் சென்று குடியேறிய மறவன்புலோ, கோயிலாக்கண்டி மக்களின் ஆன்மீக பணிக்கு வசதியாக அமைந்தது.

துன்பத்தை இன்பமாக்க இறைவன் அருளிய கொடையாக இவ் ஆலயத்தின் மூலம் திருமுழுக்கு, முதலநன்மை திருவருட்சாதனங்களும், ஒளி விழா, உயிர்ப்பு விழாக்களுடன் கல்வி ஊட்டல்களும் நிவாரணப்பணிகளும் ('கியூடெக்' நிறுவன உதவியுடன்) ஆலய விஸ்தரிப்பு மண்டபமும் திருக்குடும்ப அருட்சகோதரிகளின் பணிகளும் பொதுநிலையினரின் பங்களிப்புடன் பிற சமய சகோதரர்களின் ஒத்துழைப்பும் பெற்று கிறிஸ்து அரசரின் புதிய ஆலயம் வளர்ச்சி கண்டது. தகவல் ஆ. நிற்றா

ஆயர் வ. தியோகுப்பிள்ளை அவர்கள் (இளைப்பாறிய யாழ். ஆயர்) பெயர் கொண்ட புனிதர் தினமான 25-07-1996 இல் அவரின் ஆன்ம உடல் நலனுக்காக செபிப்பதுடன், இனிய நல் பெருநாள் வாழ்த்துக்களும் கூறி நிற்கின்றோம்.

திருத்தந்தை ஜேர்மன் பயணம்

76 வயதை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் திருத்தந்தை தமது 72ஆவது வெளிநாட்டு விஜயமாக ஆனிமாதம் 21ஆம் திகதி ஜேர்மனிக்குச் சென்றார். கிழக்கு, மேற்கு என இரண்டு நாடுகளாக பிரிந்து

இருந்த ஜேர்மனி ஒரேநாடாக இணைக்கப்பட்ட பின் முதல் முறையாக 2ஆம் அருள் சின்னப்பர் அங்கு விஜயம் மேற்கொண்டார். புனித இராயப்பரின் வழித் (தொடர்ச்சி 5ஆம் பக்கம்)

மீண்டும் வழிபாடுகள்

யாழ்ப்பாணத்திலும், வலிகாமத்திலும் உள்ள கத்தோலிக்க ஆலயங்களில் வழிபாடுகள் திருப்பலிகள் வழமை போல நடைபெறுகின்றன. மரியன்னை பேராலயத்தில் முதல் வெள்ளிக்கிழமைக்கு முன் வரும் வியாழக்கிழமைகளில் திருமணித்தியாலம் இடம்பெறுகிறது. ஆலயங்கள், நற்கருணைப்பாத்திரங்கள் என்பவற்றுக்கு ஏற்பட்ட நிறைவுகளுக்கு பரிசாரமாகவும், முதல் வெள்ளிக்கு எம்மை தயார் செய்யவும் இத்திருமணித்தியாலம் இடம்பெறுவதாக பங்குத்தந்தை அருளித்ரு. இருதயதாஸ் அறிவித்துள்ளார்.

ஒட்டகப்புலம் புனித மரியன்னை ஆலயத்தில் கடந்த ஆறு வருடங்களுக்குப் பின்னர் திருப்பலி ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டது. ஒட்டகப்புலம் அச்சவேலி பகுதி கிறிஸ்தவர்கள் இத்திருப்பலியில் பங்குபற்றினார்கள்.

★ ★ + தீவுப்பகுதி மக்களின் நலன்கருதி கரம்பன் புனித செபஸ்தியார் ஆலயத்தில் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் காலை 6.30 மணிக்குத் திருப்பலி நடைபெறுகின்றது.

திருத்தந்தையின் தினம்
ஞாயிறு 30 ஆனி

பேராலய புனரமைப்பு

சேதமான யாழ். மரியன்னை பேராலயம், பங்குத்தந்தையின் இல்லம் என்பவற்றை திருத்தியமைப்பதற்குத் தம்மாலான உதவிகளைச் செய்யுமாறு பங்குத்தந்தை அருளித்ரு இருதயதாஸ் அடிகள் வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளார்.

பொருளாகவோ, அல்லது பணமாகவோ தந்து உதவலாம் எனவும் அவர் தெரிவிக்கிறார்.

உயர்தர சமய பாட மீட்டல் வகுப்புகள்

இவ்வருடம் 1996ஆம் ஆண்டிற்கான க.பொ.த. உயர்தர சமய பாட மீட்டல் வகுப்புகள் யாழ் மறைக்கல்வி நிலையத்தால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. பிரதி திங்கள்- வெள்ளி ஆகிய தினங்களில் இலங்கை நேரப்படி பிற்பகல் 3.00 - 4.00 மணி வரை வகுப்புகள் நடைபெற்று வருகின்றன. பங்கு கொண்டு பயனடைய அழைக்கப்படுகிறீர்கள்.

அடுத்த இதழ் ஆடி 26இல் வெளிவரும்

இவ்விதமுக்கான ஆக்கங்களைச் சேகரித்து, முழுமையாகத் தொகுக்கத் துணை செய்த அருளித்ரு எம். வி. இ. ரவிச்சந்திரனுக்கு எமது நன்றிகள். ஆ-ர்.

யாழ் திருச்சபையின்

மனிதநேயப் பணிகள்

யாழ். திருச்சபையின் மனிதநேயப் பணிகளை வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் முகமாக மனித மூன்னேற்ற நிலையத்தின் குடாநாட்டுப் பொறுப்பாளராக இருக்கும் அருள்திரு. இரா. குசைநாதனிடம் சில கேள்விகள் தொடுத்தோம்.

★ கேள்வி:- இடம் பெயர்ந்திருந்தபோது உங்கள் அமைப்பு எங்கு இயங்கியது? உங்கள் செயற்பாடுகள் எப்படி இருந்தன?

பதில்:- பெரும்பான்மையான எமது மக்கள் வலிகா மத்தியிருந்து இடம்பெயர்ந்த போது எங்களது அமைப்பும் (HUDEC) இடம்பெயர் வேண்டியதாயிற்று. அந்த வேளை மக்கள் பட்ட துன்பங்களைப் பார்த்து முதற் செயற்பாடாக எம்மிடம் கைவசம் இருந்த உலர் உணவுப் பொருட்களை வாகனங்களில் கொண்டு சென்று ஆலயங்களில் தங்கியிருந்த மக்களுக்கு அந்தந்தப் பங்குத் தந்தையூடாக பகிர்ந்தளித்தோம். பின்பு எமது அலுவலகத்தைத் தற்காலிகமாக மிருசுவில் திருக்குடும்பக் கன்னியர்மடத்தில் அமைத்துக் கொண்டு செயற்பட்டோம். இந்தக் காலத்தில் பல உதவிகளையும் செய்து தந்து எங்கள் பணிக்கு துணையாக இருந்த மிருசுவில் திருக்குடும்பக் கன்னியர்களை இவ்வேளை நன்றியோடு நினைவு கூருகின்றோம்.

★ கேள்வி:- அந்தக் காலத்தில் உங்கள் அமைப்பு ஆற்றிய பணிகள் பற்றி கொஞ்சம் சொல்லுங்களேன்.

பதில்:- இந்தக் காலத்து நமது பணிகளை நான்கு வகைப்படுத்தலாம்: (1) உலர் உணவு நிவாரணம், வன்செயலின் நிமிர்த்தம் காயப் பட்டோர் இறந்தோர் நிவாரணம், (2) இருப்பிட வசதி செய்து கொடுத்தல், (3) மருத்துவ சேவை, (4) வழிபாட்டுத்தலங்கள் அமைத்தல்.

இடம்பெயர்ந்த மக்களின் தேவைகளோ மிகப் பாரிய அளவில் இருந்தன. எம்மால் எல்லா மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாவிட்டாலும் ஓரளவு தொகையினருக்கு மேற்கூறிய பணிகளை மற்றைய அரசு, அரசு சார்பற்ற அமைப்புகளோடு சேர்ந்து செய்யக்கூடியதாக இருந்தது.

★ கேள்வி:- இப்பணிகள் பற்றி கொஞ்சம் விபரமாக...

பதில்:- கொழும்பிலிருந்து அனைத்துலக செஞ்சிலுவைச் சங்க கப்பல் மூலம் சமூக பொருளாதார முன்னேற்ற நடுநிலையம் (SEDEC) எமக்கு அனுப்பி வைத்த உலர் உணவுப் பொருட்களையும், நாம் உள்ளூரில் கொள்வனவு செய்த பொருட்களையும் எல்லாப் பங்குத்தளங்களிலும் அந்தந்தப் பங்குத் தந்தையர் ஊடாக இடம்பெயர்ந்திருந்த ஏழை மக்களுக்குப் பகிர்ந்தளித்தோம். இக்காலத்தில் கிட்டத்தட்ட 150 மெற்றிக் தொன் உலர் உணவுப் பொருட்கள் எம்மால் இவ்வாறு வழங்கப்பட்டன.

இரண்டாவதாக, பளை, முகமாலை, மிருசுவில், மட்டுவில், பருத்தித்துறை, கிளாலி கச்சாய் போன்ற இடங்களில் இருந்த கிட்டத்தட்ட 250 குடும்பங்களுக்கு இருப்பிட வசதி செய்து கொடுத்தோம். மேலும், எமது அமைப்பின் ஆதரவில், திருச்சிலுவைக் கன்னியர்கள் நடாத்துகின்ற நடமாடும் மருத்துவசேவை பணைப் பகுதியிலிருந்த 21 இடம்பெயர்ந்தோர் முகாம்களின் மருத்துவ, சுகாதார சேவைகளில் முழுமூச்சாக ஈடுபட்டிருந்ததை ஈண்டு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். அத்தோடு பளையில் ஒரு சிறிய மருந்தகத்தை அமைத்து அப்பகுதி மக்களுக்கும் நிறைந்த சேவை செய்தனர். அடுத்து, சாவகச்சேரி, மீசாலை, தனங்கிளப்பு, மறவன்புலோ போன்ற இடங்களில்

இச்சின்னஞ் சிறியவருள்...

அது சென்ற வருடம் நவம்பர்மாதம் 1ஆம் அல்லது 2ஆம் திகதியாக இருக்க வேண்டும்.

ஷெல் ஓசையும் துப்பாக்கி வேட்டுக்களும் தற்காலிகமாக ஒப்பந்திருந்த காலைப் பொழுது.

யாழ்ப்பாணம் வெறிச் சோடியிருந்தது.

அப்போதைய யாழ் பேராலய உதவிப் பங்குத்தந்தையாக விருந்த ஜோன் லொறட் தனது அறையின் கதவுகளைத் திறந்து அநாதையாக நின்று கொண்டிருந்த பேராலயத்தைப் பார்த்துக் கிறார்.

அப்போது ஒரு முனங்கல் சத்தம்.

சத்தம் வந்த திசையில் பார்த்தபோது பங்குமனையின் வாயிலில் கைவிடப்பட்ட நிலையில் ஒரு மூதாட்டி.

அவள் சிராட்டியிருக்கக் கூடிய பிள்ளைகளினதும், பேரப்பிள்ளைகளினதும் எண்ணிக்கையை அவளது முகத்தில் இருந்த சுருக்கங்களும் உடலில் இருந்த வளைவுகளும் கோடி காட்டின. இப்போது அவள் அநாதரவாக...

மறுநாள் ஆயர் இல்ல வாசலில் ஒரு முதியவர். அவரருகில் ஒரு பால்மா பேணி. பெற்ற கடமை முடிந்ததோ? காலங்காலமாக கட்டிக்காத்த எத்தனையோ விழுமியங்கள் மரித்துப்போன பயங்கரமான பரிதாப நிலை.

நிலைமையின் அவலம் யாழ். திருச்சபையின் முகத்தில் அறைவதாய் இருந்தது.

ஆயர் இல்ல வட்டாரங்கள் விரைந்து செயற்பட்டன. ஆயரின் அனுமதியோடு அருள்திரு. பி. இருதயதாஸ் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் ஒரு தற்காலிக கருணை இல்லத்தை ஆரம்பித்தார்.

திருத்தொண்டர் ஆனந்தகுமார் ஊழியத்தில் முன்றிற்க சில துறவற பொதுநிலைத் தொண்டர்களின் ஆதரவோடு பணி ஆரம்பமாகியது. அனுமதி கேட்டு வந்தவரும், அறியாமல் விடப்பட்டவரும் தேடிச் சேர்க்கப்பட்டவருமென 85 பேர் சில நாட்களிலேயே சேர்ந்து விட்டனர்.

ஒவ்வொரு நாளும் நிலைமையின் பயங்கரம் அதிகரித்துக்கொண்டிருந்தது. சில நாட்களில் ஆரம்பத்தில் உதவி புரிந்த துறவிகளும், சில பொதுநிலையினரும் இடம்பெயர் வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட திருத்தொண்டர் ரெகீஸ் சவுந்தராவும், அருள் தந்தை ஜெயசீலனும் பணிக் குழுவில் இணைந்து கொண்டனர். நாளுக்குநாள் அதிகரித்து வந்த சூழலின் பயங்கரத்தின் மத்தியிலும் முதிய வரையும் அவர்களது சூழலையும் சுத்தப்படுத்தல், பராமரித்தல் போன்ற பணிகளை போதிய உதவியாளர்கள் இல்லாத சூழ்நிலையில் பெரும் கிரமத்துடன் மேற்கொண்டனர். ஓயாத சுத்திகரிப்புப் பணியால் சரும நோய்களின் தாக்கத்துக்கும் உட்பட்டனர். பெப்ரவரி மாதத்தில் திருத்தொண்டர்கள் ஆனந்தகுமார், ரெகீஸ் ஆகியோர் ஆயரால் அழைக்கப்பட நல்லாயன்சைபை

அருட்சகோதரிகள் அசெம்ரா, மரியா, பெலிசிறா, புனித ராணி ஆகியோரும் அருள் தந்தை எரிக் ரொசானும் வந்து பணிக்கு முவில் இணைந்து கொண்டனர். கடினமான பணிச் சூழலில் இவர்கள் உழைத்தனர். அருள் தந்தை எரிக் ரொசான் சைக்கிளிலும் மாட்டுவண்டியிலும் நோயாளிகளை அழைத்துச் செல்லுவார். நடமாட முடியாத நோயாளிகளை வைத்தியர் ஏபிரகாம் அவர்கள் சேவை மனத்தோடு தரிசித்து பணிபுரிந்தார். இக்காலத்தில் 31பேர் மரணிக்க அவர்களுக்கான இறுதிச் சடங்குகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இத்தற்காலிக கருணை இல்லம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது அதற்கு உணவுப் பொருட்கள் வழங்கி உதவ வந்த சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் அப்போதைய வதிவிடப் பிரதிநிதி திரு. ஜோர்ஜ் குவான்ஸ் அவர்கள் உங்களது இந்தப் பணியை யாழ்ப்பாணத்தின் முதியவரும் நோயாளிகளும் என்றும் நன்றியோடு நினைவு கூர்வார்கள்' என்று கூறினார்.

ஒல்லாந்தர் காலத்திலே கண்டி இராட்சியத்திலே வைசூரிநோய் கண்டபோது மன்னன் உட்பட மக்கள் அனைவரும் நோயாளிகளைக் கைவிட்டு மலைகளிலும் காடுகளிலும் தஞ்சம் புகுந்தனர் முத்திப்பேறுபெற்றயோசல் வாஸ் தலைமையிலான (தொடர்ச்சி 5ஆம் பக்கம்)

இடம்பெயர்ந்த மக்கள் வசதியாக வழிபாடுகள் செய்யவும், பிள்ளைகள் கல்வியியலவும் இடங்களை அமைத்துக் கொடுத்தோம்.

★ கேள்வி:- தற்போது உங்கள் பணிகள்?...

பதில்:- நாம் இங்கு திரும்பி வந்த பிற்பாடு எம்மிடம் கைவசம் இருந்த உலர் உணவுப் பொருட்களை ஒரு பகுதி மக்களுக்கு நிவாரணமாக வழங்கினோம். இப்போது எம்மிடம் கைவசம் ஒன்றுமில்லை. தற்போதிருக்கும் நிலைமையை நோக்கும்போது அரசு சார்பற்ற நிறுவனமாகிய எமக்கு இப்படியான நிவாரணப் பொருட்கள் கொழும்பிலிருந்து வருமா என்பது கேள்விக்குரிய விடயமாகவே இருக்கின்றது.

★ கேள்வி:- எப்படிப்பட்ட பணிகளை தொடர்வதாக உத்தேசம்?

பதில்:- உடைந்த எமது வாழ்க்கையைக் கட்டியெழுப்பவேண்டியது எமது இன்றைய முக்கிய பணியென நான் நினைக்கின்றேன். அனைத்தையும் இழந்து ஏதுமற்றவர்களாக நிற்கும் ஏழை மக்களுக்கு அவர்களின் சமூக, பொருளாதார வாழ்வில் ஓரளவேனும் உயர்வை ஏற்படுத்துவதுதான் எமது அடுத்த திட்டம். விவசாயம், கடற்கொழில் மிருக வளர்ப்பு, கோழிப்பண்ணை போன்ற துறைகளிலும், தையல், மனைப்பொருளியல், இன்னும் பொருளாதார வளத்தைப் பெருக்கும் சில சிறு கைத்தொழில்கள் போன்றவற்றை ஊக்குவித்து பொதுமக்களுக்கு உதவுவதற்கு சில திட்டங்களைத் தீட்டி, ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருக்கின்றோம்.

முத்த குருக்களை வாழ்த்துவோம்

அருள் தந்தை ரீ. ஏ. ஜே. மதுரநாயகமும், அருள் தந்தை பிலிப்பொன்னையாவும் தமது 80ஆவது வயதைப் பூர்த்தி செய்கின்றனர்.

அருள் தந்தை மதுரநாயகம் அடிகள் கத்தோலிக்க பாடசாலைகளின் பொதுமுகாமையாளர், குருமுதல்வர், அனுராதபுரம் புனித சூசையப்பர் கல்லூரி அதிபர், யாழ். புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி அதிபர், லோங்ஸ் நிறுவன அதிபர் போன்ற பல்வேறு பதவிகளை வகித்ததுடன் பல இடங்களில் பங்குத்தந்தையாகவும் கடமை யாற்றினார்.

அருள் தந்தை பிலிப்பொன்னையா அடிகளும் கத்தோலிக்க பாடசாலைகளின் பொதுமுகாமையாளர், புனித சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரியின் முதல் அதிபர் போன்ற பதவிகளை வகித்ததுடன் பல பங்குகளிலும் பணி புரிந்தவர்.

இரு அருள் தந்தையர்களும் ஒரே நாளில் (1940) குருவாக திருநிலைப்படுத்தப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆனம், உடல் நலத்துடன் இருவரும் வாழ்ந்து மக்களுக்கு சேவை செய்யவேண்டும் என வாழ்த்தி இறை ஆசீர் வேண்டி நிற்கின்றோம்.

ஆசைகள்

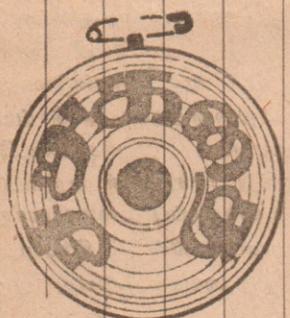
இடம் பெயர்ந்த நாள் முதல் ஏங்கிக்கொண்டிருந்த பிரான்சின் குடும்பத்தில் ஓர் மகிழ்ச்சி மீண்டும் துளிர் விட்டது. சொந்த வீடுகளுக்கு திரும்புகிறார்களாம் என்ற செய்திதான் அது.

பல வசதி வாப்புகளுடன் இருந்தவர்களில் பிரான்சின் குடும்பமும் ஒன்று. வெளிநாடு சென்று வந்ததால் சேர்த்ததை விட அடுக்களை முதல் அலுவலர்கள் வரை அடிக்கடி வாங்கி சேகரித்து பயன்படுத்தாமலே விட்டுச் சென்ற பொருட்கள் ஏராளம். விட்டில் அரைவாசி இடத்தை பொருட்களே நிறைத்திருந்தன. அதனைக் காக்கும் வீரர்தான் அவர் வளர்த்த "ஜிம்மி". என்ற நாயும் "நோசி" என்ற பூனையும்.

மனைவி ஞானம்மாவிற்கும், மழலைச் செல்வம் கமலிக்கும் நோசியும், ஜிம்மியும் தான் அதிக நட்புள்ள உயிரினம். அயல் வீடு, அடுத்த வீடு அறியார்கள். அடக்கமான வாழ்க்கை என சட்டதிட்டங்களால் நிர்வகிக்கப்பட்ட குடும்பத்தில் சுமி அக்காவும், யூட் அண்ணாவும் படிப்புக்காக பாடசாலையின் அருகேறாம் எடுத்து வாழ்ந்து வருவதால் விட்டிற்கு வாரம் ஒரு முறை, மாதம் ஒருமுறை என நீண்டு செல்லும் தாய் பிள்ளை உறவை விட நாயும் பூனையும் விட்டில் நல் உறவு காத்த ஜீவன்களே.

பிரான்சின் குடும்பமாக சந்திக்கும் நாட்கள் என்றால் அது நத்தார், வருஷம், ஈஸ்வர்,

பிறந்தநாள் இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கும். வியாபாரம், வியாபாரம் என்று அலைந்து, அலைந்து நன்றாக விட்டைக் கவனிக்கிறான் என ஊர் சொல்லிக் கொள்ளும் உறவுடன் ஞானம்மாவின் வாழ்க்கை விடும் கோயிலும் என தன் மனத்தைத் தேற்றிக் கொள்வான். கமலியும் தாயுடன் சென்று வருவான்.

எதிர்பாரா இடம்பெயர்வை தாங்கிக் கொள்ள முடியாது தத்தளித்த பிரான்சின் குடும்பத்தில் ஞானம்மாவிற்கும், மகள் கமலிக்கும் தான் துன்பத்திலும் இன்பம் துளிர் விட்டது. வசதிவாய்ப்புக்கள் தான் இல்லாவிட்டாலும் விட்டில் இல்லாத குடும்ப உறவு ஒன்றாய் வாழ ஒரு சந்தர்ப்பத்தைத் தந்ததே என்ற மகிழ்ச்சி ஒரு புறம். புதிய ஒரு சூழலில் கட்டுப்பாடாய் வாழப் பழகிக் கொள்வதில் ஏற்பட்ட புதிய அனுபவம் மறுபுறம். விட்டை விட்டு புறப்பட்ட போதுகூட விட்டுத்திறப்புக்கூட மாத்த உடுப்பு எனக் கொண்டு வந்ததைத் தவிர வெளியில் உறவு என்று எவரும்

சேர்ந்து வராமல் தாங்க முடியாது என எண்ணிய பலதையும் தாங்கிப், பட்ட அனுபவங்களையும் எண்ணும் போது மீண்டும் விட்டுக்குச் செல்லுகின்றோம் என்ற மகிழ்ச்சியும் கால்களை விரைவாக வேகத்துடன் நடக்க வைத்தது.

"விட்டுக்கொண்டு சொல்லி அப்பா எங்களைக் காட்டுக்கா கொண்டு போகிறார்?" எனக் கமலி கேட்ட போது அக்குழலின் தோற்றம் சிறுமியின் மனதில் பதிந்ததை உணர்ந்து, பிரான்சின் ஆறுதல் கூறினான். தானே நடக்க முடியாதிருக்க தன் தலையில் சுமக்கும் பாரம் ஞானம்மாவிற்கு சலிப்பை ஊட்டியது.

"கடவுளே, ஏன் எங்களை இப்படிச் சோதிக்கிறாய்? நாங்கள் என்ன குற்றம் செய்தோம்?" என்று முணுமுணுத்துக் கொண்ட ஞானம்மா விற்கு முன்னால் "ஞானம் மாக்கா இப்பவா வாழீங்க? நான் தூக்கிக் கொண்டு வந்து தாறன்" என மாவிடித்து, விட்டு வேலை செய்யும் நல்லம்மாவின் குரல் கேட்ட போது சிலுவை சுமந்த யேசு விற்கு எதிர் கொண்ட சீமோனின் உதவி ஞாபகப்படுத்திற்று. "நல்லம்மா நீ இங்கயா இருந்தனீ? நல்ல இளைச்சுப் போனியே."

★ ஜோசப்பாலா

"ஞானம்மாக்கா, எல்லோரும் ஏதோ விசத்தில் இளைச்சத்தானக்கா போய்ற்றினம். இதில பொருள் பண்டம் அழிஞ்சாலும் கூடகடவுள் எங்கட உயிரைக் காப்பாற்றிய தற்கு நன்றி சொல்லவேணும்," என்ற நல்லம்மாவின் வார்த்தைகள் ஞானம்மாவின் மனதில் ஆன்மீகக் தெளிவை ஊட்டியது. மிதிவண்டிகளை உருட்டி உபயி வந்த பிள்ளைகளுடன் பெற்றோரும் விட்டு வாசலில் கால் பதித்த போது ஏற்பட்ட மகிழ்வில் பாரச் சமைகளெல்லாம் பஞ்சாய்ப் பறந்தன. ஈ, ஏறும்பு கூட உட்புக முடியாமல் முடிவைத்த விட்டுக்கு, காவி வந்த திறப்புக்கு இங்கே வேலை இருக்கவில்லை. அறைகளெல்லாம் குப்பை மோடாய் ஒவென்று திறந்த படியே இருந்தன. வானமே கூரையாக மழையும், வெய்யிலும், காற்றும் விட்டுக்குள் சுதந்திரமாய் சுற்றி வந்ததைக் கண்ட போது ஓடி, ஓடி அறை அறையாகப் பார்த்த படியிள்ளைகளும் பெற்றோருமாக தேடிய பொருட்கள் எதுவுமே கண்களில் தென்படாததால் மனச் சலிப்போடு மாமரத்தடியில் குந்தியிருந்தனர்.

"கண்ட இடங்களிலும் கால் வைச்சிடாதேங்க, கண்ட படி வெடிகள் புதைச்சுக்கிடக்கு. இனித்தான் கவனமாகபார்த்து நடக்க வேணும்" என்ற குரலோடு நல்லம்மா விட்டி விருந்து ஆவ் பறக்கும் தேநீருடன் அவள் பரிமாறிய போது உயர்வு, தாழ்வு மறந்த நிலையில் தேநீர் இரட்டிப்புச் சுவையையூட்டியது.

ஒரே ஒரு ஊரிலே....

1. காலணி பிறந்த கதை

அவன் ஒரு பேரரசன். பெரும் படைபலமும் பொருள் வளமும் உள்ள நாட்டை ஆண்டு வந்தான்.

ஆயினும் அவனுடைய உள்ளத்தில் ஒரு குறை.

இவ்வளவு பெரிய அரசனாக இருந்தும் தனது நாட்டை வலம் வரும் போது கரடுமுரடான அந்தத் தரை தனது பாதங்களை நோகப் பண்ணுகிறதே; வலியில்லாமல் தன்னால் நடக்க முடியவில்லையே என்பதுதான் அக்குறை.

அதனால் அவன் ஒரு கட்டளை பிறப்பித்தான்.

நாடு முழுவதும் மென்மைபான கம்பளம் விரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே அவனது உத்தரவு.

அரசனது உத்தரவைக் கேட்ட அரண்மனைக் கோமாளி வயிறு வெடிக்கச் சிரித்தவனாக அவனிடம் வந்தான்.

"மன்னா! என்ன மதியீனமான கட்டளை இது. எதற்காக இந்த வீண் செலவு? உங்கள் பாதங்கள் வலிக்கிறதனால் இரண்டு கம்பளித்துண்டுகளை வெட்டி இரண்டு காலிலும் கட்டிக் கொள்ளுங்கள். பிரச்சினை தீர்ந்தது." என்றான்.

அரசனும் அவ்வாறே செய்தான்.

இப்படித்தான் காலணி பிறந்ததாம்.

உலகத்தை துன்பமற்ற இடமாக்க தான் மாற்ற வேண்டியது உலகத்தையல்ல, தன் இதயத்தையே என்பதை ஞானி அறிந்து கொள்கிறான்.

குப்பை மோடாகி விட்ட அந்த நகரமே சமரசம் உலாவரும் இடம் போல சிதைக்கப்பட்டு சிதறப்பட்ட நிலையில் இடம் மாறிய இருப்புக்களாய் எல்லோரும் பொருட்களைத் தேடி அயல்முழுதும் அலைந்த பொழுது கமலி மட்டும் மாமரத்தடியில் ஏங்கிய கண்களுடன் வெறித்துப் பார்த்த படி இருந்தான்.

"அம்மா, எங்கட கட்டில் அங்க சென்றியில் கிடக்கு."

"T. V., ரேடியோ, சைக்கிள் ஒண்டையும் காணவில்லை."

"என்ற புத்தகங்களைக் கறையான் திண்டிட்டு."

"பெரிய தாச்சியையும், அலவாங்கையும் காணவில்லை"

"சப்பாத்துக்களையும் என்ற யூனிபோம்களையும் காணவில்லை."

என்ற அவர்கள் ஒவ்வொரு வருடைய பட்டியலுக்கிடையில் கமலி எதுவும் பேசாமல் மெளனித்திருந்ததைக் கண்ட ஞானம்மா, "கமலி... ஏன் பிள்ளை நீர் அங்க இருக்கிறீர்? வாருமன் விட்டுக்குள்ள வந்து பாருமன்," என்ற குரலுக்கு, "நான் வரமாட்டேன்... நான் வரமாட்டேன்" என அடம்பிடித்தான்.

வீதியிலோ பலரும் ஏதோ ஒரு பொருட்களுடன் செல்லும் காட்சியைக் கண்டு கமலியின் அக்கா, அண்ணா, அப்பாவுடன் தமது பொருட்களைத் தேடிச் சேகரிப்பதில் ஈடுபட்டு

கையில் அகப்பட்ட பொருட்களுடன் வீடு திரும்பினர்,

"இதுநல்ல வடிவாயிருக்கு, இது எங்க தம்பி எடுத்தனீ. ஏன் பிள்ளை நீ ஒண்டும் நல்லதா எடுத்துக் கொண்டு வரேல்ல" என பாராட்டும், திட்டும் கொடுத்த படி ஞானம்மா விட்டுக்குள் பொருட்களை பதுக்கியபோது கூட, கமலியின் முனங்கல் தீரவில்லை.

"கமலி... கமலி, வந்து பாருமன். உமக்கு அக்கா நல்ல விளையாட்டுச்சாமான் எடுத்து வந்திருக்கிறன்" என சுமியக்கா அதிட்டிய போது கூட கமலி அசையவேயில்லை.

"என்ன வேணும் கமலி? ஏன் அழுகிறீர்? விட்டுக்க வாருமன், நல்ல சாமான் எல்லாம் தாறன்" என்ற தாயின் அழைப்பிற்கு, "எனக்கு ஒண்டும் வேண்டாம், என்னோட விளையாடின ஜிம்மியும், என்ற மடியில் இருக்கிற நோசியும் தான் வேணும். அதைக் கூட்டிற்று வாங்க" என்று அழுத்திக்கூறிய போது தான் எல்லோர் இதயங்களும் அதிர்ந்து நின்றன.

பணம், பொருட்களின் ஆசையை விட்டு உயிருள்ள ஜீவன்களின், அன்பின் சுவையை உணர்த்திய அந்த சிறுமியின் வார்த்தையின் அர்த்தம் வாழ்வின் எல்லோர் உள்ளத்தையும் உறுத்திக் கொண்டது.

குருகுழந்தண்ணையின் சிசுகிசு 90

குருகு: என்னதம்பி? ஊரோட வந்திட்டியள். சந்தோசம் தானே!

அடைக்கலம்: சந்தோசம் எப்படி அண்ணே வரப் போகுது? வந்ததும் வராததுமா எல்லாரும் தலைசீழா எல்லோ நடக்கினம்.

குருகு: இதென்ன தம்பி எங்கட ஊரில தலையாலயோ நடக்கினம்? காலாலநடந்து களைச்சுப்போச்சினம்போல...

அடைக்க: படுக்கத்திண்ணையிருந்தா போதும் என்று வந்திச்சினம், இப்ப ஆற்ற எவற்ற என்று இல்லாம சாமான்களை சேர்த்து விட்டுக்க பதுக்கிறதில எல்லோர் மினக்கடினம்.

குருகு: அப்ப இப்பவும் மாற வில்லையே இதுகள்! அப்ப சந்தோசம் எப்படி வரும்? சங்கடம் தான் வரும் பாரு. இருந்ததைவிட இழந்ததை நினைச்சு அழுகுதுகள் ஒருபுறம். இருக்கிறதையும் கருட்டுதுகள் ஒருபுறம், உறவுகளை பிரிஞ்சு அவையுதுகள் ஒருபுறம். இதுக்குள்ள சந்தோசம் அமைதியை தேடுது எண்டா கஸ்ரம்தான்.

அடைக்க: அப்ப என்ன அண்ணை செய்யிறது?

குருகு: அட தம்பி ஆளைமாத்த ஆசைகளும் ஆயுதங்களும் மாற அமைதிதானா வரும். அதுக்கு முதலில எங்களுக்கு மனமாற்றம் வேணும். இதில ஆரு முதலில மாறுது என்று பாராம ஒவ்வொருவரும் மாறாட்டிபிறகு எல்லாரும் தலையாலதான் நடக்க வேண்டிவரும் பாரு.

அனர்த்தங்கள் மத்தியில் வாழ்வின் அர்த்தத்தை தேடுவோம்

ஒரு உளவியல் நோக்கு

ஒவ்வொரு மனிதனும் மகிழ்ச்சியாகவும், நிறைவாகவும் தன் மனித வளங்களை முழுமையாக பயன்படுத்தி முழு மனிதனாக இயங்க விரும்புகின்றான்.

வாழ்வு என்றால் என்ன? அதன் கருத்து என்ன? என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து வாழ வேண்டும். இந்த வாழ்வின் அர்த்தத்தை இன்னொருவர் சொல்லி ஒருவர் வாழ இயலாது. தானே தன் வாழ்வின் அர்த்தத்தைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். ஒரு சிலர் புலன் இன்பங்களின் நிறைவே வாழ்வு என்றும், வேறு சிலர் அதிகாரம் செலுத்துவது தான் வாழ்வு என்றும் இன்னும் சிலர் அறிவின் உச்ச நிலை தான் வாழ்வு என்றும் கருதலாம். இந்த புலன் இன்பங்களும் அதிகாரமும், அறிவும் மாறும் தன்மை உடையவை. மாறிக்கொண்டே போகின்றன. நிலையானவை அல்ல. இதை ஒவ்வொரு மனிதனும் அனுபவ ரீதியாக உணர முடியும்.

கடந்த சில மாதங்களாக நமது மத்தியில் ஏற்பட்ட

நிகழ்வுகள் அநேகமாக எல்லோர் மனதிலும் ஒரு உணர்வு தாக்கத்தை, ஒரு காயத்தை, ஒரு வெடிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. இடம்பெயர்வு, பெற்றோர் பிள்ளைகள் பிரிவு, அவலமரணங்கள், சொத்துக்களுக்கு ஏற்பட்ட சேதங்கள் இன்னும் பல உள்ளத்தை கணக்க வைக்கும் நிகழ்வுகளை அனுபவித்துள்ளோம். மீண்டும் வீடுகளை நோக்கி வந்த பயணம் நம் மனங்களை அதிக காயமாக்கி ரணப்படுத்தி இருப்பதை நாம் சொல்லாமலே மனத்தாலே அழுது கொண்டே இருக்கின்றோம். மேலும் அன்றாடம் உணவுக்காக காத்திருக்கும் நீண்ட வரிசைகள் இவையெல்லாம் இன்றைய ஒவ்வொருவரின் அனுபவங்கள். இந்த வாழ்வு நிகழ்வுகளுக்கு அர்த்தத்தை நாமே கண்டு பிடித்து வாழ்வை வளப்படுத்த வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஒரு வெறுமை, விரக்தி போன்ற உணர்வுகள் இந்நிகழ்வுகளுக்கு முகம் கொடுக்க மனித பலம் மட்டும் போதாது. ஆத்மீக பலத்தினால் மட்டும் வாழ்வின் அர்த்தத்தை நாம் வளப்படுத்த முடியும். வாழ்வின் மறுபக்கத்தை (ஆத்மீகபலம்) நாம் பார்க்கவேண்டும். அதனால் தெளிவு பெற்று அந்த அனுபவத்தில் மூழ்கும் போது வாழ்வு தெளிவடைகிறது. ஆனந்தம் அடைகிறது. அர்த்தம் கிடைக்கிறது. இந்த உண்மையை இன்று உளவியலாளர்களும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தொடங்கி விட்டனர்.

எஸ். டி.

வாழ்வு ஒரு தொடர் பயணம். பயணத்தில் இடையூறுகள், முட்டுக்கட்டைகள் முன்னின்று நம் பயணத்தை தடுக்கலாம். அவற்றைக் கண்டு சேர்ந்து விடாமல் நம்பிக்கையோடு மீண்டும் தொடர வேண்டும். இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் சமநோக்கோடு பார்க்கப்படுகவேண்டும். பயிற்சியே வேண்டும். மனத்தளர்வை விரக்தியை எம்மனங்களில் இருந்து அகற்றிவிட்டு வீரத்துடன் வாழ்வின் அர்த்தத்தைத் தேடி உயிரோட்டமுள்ள வாழ்வாக வாழ்வோம். எதையும் இழந்தாலும் ஆத்மபலத்தை இழக்காமல் பார்த்துக் கொள்வோம்.

எஸ். டி.

சமாதானத்தை நோக்கி...

பொழுது விடிந்தது! வழமைபோல் அன்றும் அன்னம்மா கோவிலுக்குச் செல்ல ஆயத்தமானாள். திருத்த முடியாத தம் பிள்ளைகளைத் திருத்த இறைவனிடம் மன்றாடிவிட்டு வீடு திரும்பினாள். அதற்குள் சுமதி-சுகந்தன் சண்டை..... சாப்பிடாமலே சுமதி பாடசாலை சென்றாள்.

சுமதி கொஞ்சம் அகங்காரம் பிடித்தவள். தான் நினைத்ததையே சரி என்பாள். சுகந்தன் விதிவிலக்கா என்ன! ஒரே இரத்தமல்லவா இவர்களில் ஒடுகிறது. அவன் பிடிவாதக் காரன். எது வேண்டுமானாலும் நினைத்தவுடன் செய்யக் கூடியவன். இவர்களிடையே சிறுசிறு சச்சரவுகள் ஏற்பட்டு, பின் கைகலப்பு வரை சென்று, அன்னம்மாவின் தீர்ப்புடன் தீர்த்து வைக்கப்படுவது வழக்கம்.

சுமதி படிக்கும் பாடசாலை வீட்டிலிருந்து அரை மைல் தொலைவில் உள்ளது. அவள் நடந்தே செல்வாள். அவள் 8ஆம் ஆண்டு படிக்கிறாள். படிப்பில் படுசுட்டி. சுகந்தன் புதிய சைக்கிளொன்று வைத்திருக்கிறான். அது அவனின் மாமா வாங்கிக் கொடுத்தது. சுமதியின் பாடசாலைக்கு அருகிலேதான் அவள் படிக்கும் பாடசாலையும் உண்டு. ஆனால் ஒரு முறையேனும் அவன் அவளை சைக்கிளில் ஏற்றிச் சென்றது கிடையாது. அவன் 10ஆம் ஆண்டு படிக்கிறான். இவற்றையெல்லாம்

லைக்குச் சென்றுகொண்டிருந்தான். வழியில் மயக்கம் வருவதைப்போலிருந்தது. தள்ளாடினாள். தெருவில் ஓர் சன நடமாட்டம். காலைப் பொழுது மிகவும் சுறுசுறுப்பாக இருந்தது. அப்போது வேகமாக வந்த மோட்டார் சைக்கிள் ஒன்று 'சடார்' என்று சுமதியை மோதியது. அவள் 'தடால்' என்று கீழே விழுந்தாள். இரத்தம் தலையில் இருந்து கொட்டியது. வெண் ஆடை செந்நிறமாகியது. உடனே சனம் குழுமியது, அப்போதுதான் சுகந்தன் பாடசாலை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தான். கூட்டத்தைக் கண்டதும் வேடிக்கை பார்க்க எண்ணி அருகே சென்றான். அந்தக் காட்சியைக் கண்டதும் 'ஓ'வென்று அலறினான். சுமதி! சுமதி!! உனக்கா இந்த நிலை. என்னாலேதான் உனக்கு இப்படி நடந்தது. ஐயோ என் சுமதியைக் காப்பாற்றுங்கள் என்று கூவினான். அருகே நின்றவர்கள் உடனே காரில் ஏற்றி வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு சென்றார்கள். அவளுக்கு அவசர சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது. சுகந்தன் மனத்தில் எண்ண அலைகள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. மனச்சாட்சி பேசியது. வீட்டுக்குள்ளேயே இப்படி சண்டைகள் என்றால் நாட்டில் எப்படி அமைதி தோன்றும்? நான் வீணாக அம்மாவையும் சுமதியையும் மனம் நோகவைத்துவிட்டேனே! சிந்தித்தான். இருவரிடமும் மன்னிப்புக் கேட்டான். சுமதியின் உடலும் உள்ளமும் குணமாகியது. அன்னம்மாவின் செபத்தை இறைவன் கேட்டார். அவர்களுக்கு அருள்புரிந்தார். மூவரின் மனமும் அமைதியடைந்தன. அன்னம்மா இறைவனுக்கு நன்றி கூறினாள். மூவரும் சமாதானத்துடன் வீடு திரும்பினர்.

செல்வி ஜெனீற்றா ஜெயந்தினி பிரான்ஸிஸ்

சமாதானத்தின் கருவிகளாக மாறுவோம்

“சமாதானம் செய்வோர் பெறுபெற்றோர். ஏனெனில் அவர்கள் கடவுளின் மக்கள் எனப்படுவர்” (மத். 5:9) என்று இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் சமாதானத்தின் தேவனாம் நம் ஆண்டவர் கிறிஸ்து திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

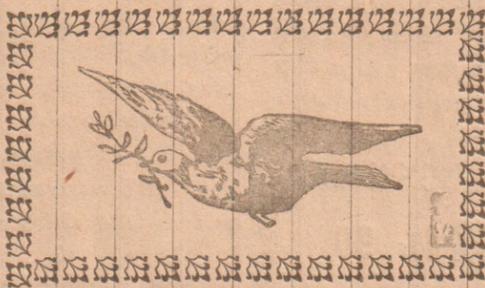
ஆனால் இன்று வீட்டுக்கு வீடு, நாட்டுக்கு நாடு, மொழிக்கு மொழி, மதத்துக்கு மதம், இனத்துக்கு இனம் என்று பல்வேறு தரப்பட்ட போர் முழக்கங்கள், பயங்கரமான கொலைகள் என்பன இப்பாரினில் சர்வசாதாரணம் ஆகி விட்டன. உயர் குடி வர்க்கங்கள் கீழ் குடி வர்க்கத்தினரை அடிமைகளாகவும், சுரண்டியும் வாழாதல் வழமையாகிவிட்டது. இந்நிலை உலகில் அநீதிகள் தாண்டவமாடுகின்றன. எங்கும் இலஞ்சம், ஊழல், கொலை, கொள்ளை போன்றவை மலிந்துவிட்டன. இவ்வாறான பாரினில் எங்கே சனநாயகம் வரும்? எவ்வாறு சமாதானம் வரும்? நீதியே இல்லாத உலகில் என்ன வென்று நீதியான, உண்மையான, மகிழ்ச்சியான சமாதானம் வரும்?

“மனித மாண்பை மதி. அன்றேல் அழிவே நமது கதி.” நாம் மனித மாண்பை மதிக்கின்றோமா அல்லது மதிக்கின்றோமா? ஐந்தறிவு படைத்த உயிரினங்களைக் கொல்வது போலல்லவா, ஆறறிவு படைத்த மானிடத்தையும் கொல்லுகின்றோம், சித்திரவதை செய்கின்றோம்.

“கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்குப் பல் என்று சொல்லியுள்ளதைக் கேட்டிருக்கிறீர்கள். நானோ உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், தியோரை எதிர்க்க வேண்டாம். ஆனால் யாராவது உன் வலக் கன்னத்தில் அறைந்தால், அவனுக்கு மறு கன்னத்தையும் காட்டு” (மத். 5:38-39) என்கிறார் இயேசு. நாமோ நம் சகோதரரையே பழிவாங்குகின்றோம், காட்டிக்கொடுக்கின்றோம், கொலை செய்கின்றோம். இதுவா கிறிஸ்தவ விழுமியங்கள்?

“நீ பீடத்தின்மேல் காணிக்கை செலுத்த வரும்பொழுது உன் சகோதரனுக்கு உன் மீது மனத்தாங்கல் இருப்பதாக அங்கே நினைவுற்றால் அங்கேயே பீடத்தின்முன் உனது காணிக்கையை வைத்துவிட்டு முதலில் போய் உன் சகோதரனோடு சமாதானம் செய்து கொள். பின்னர் வந்து காணிக்கையைச் செலுத்து. நீ உன் எதிரியோடு பேர்கும்போது வழியிலேயே அவனுடன் விரைவாகச் சமரசம் செய்துகொள். இல்லையேல் உன் எதிரி உன்னை நீதிபதியிடம் கையளிக்க நீதிபதி உன்னைக் காவலனிடம் கையளிக்கக்கூடும். நீ சிறையில் அடிபட்ட நேரிடும். (மத். 5:23-25) என்றார் கிறிஸ்து, நாம் அவ்வாறு செய்கிறோமா? நாம் எம் சகோதரருடன் ஒற்றுமையாய் சமாதானமாய் வாழ முடியாதவர்கள். என்னவென்று எம் சமூகத்துடனும் நாட்டவருடனும் ஒற்றுமையாய், சமாதானமாய், அன்பாய் வாழப்போகின்றோம்?

முதலில் நம்மை நாம் ஏற்றுக் கொண்டோமானால்தான் மற்றவரும் எம்மை ஏற்றுக்

கொள்ள முடியும். எம்மைப் போலவே பிறரும் என ஏற்றுக் கொள்வோமானால் அதுவே சமாதானத்தின் முதற்படி எனலாம். இன்று நாம் உதட்டினில் மாத்திரம் “சமாதானம் வேண்டும், சமாதானம் வேண்டும்” என்று பிதற்றுகிறோமே ஒழிய, உள்ளத்திலிருந்து தாய்மையான சமாதானம் பிறக்க வழி சமைப்பதில்லை.

சமாதானம் வேண்டி பல்வேறு பாதயாத்திரைகள், மத வழிபாடுகள், ஊர்வலங்கள், போன்றவற்றை நடத்துகின்றோமே. ஆனால் சமாதானம் தான் வருகின்றதா? சமாதானம் எம்மைத் தேடி வருமா? இல்லையே, நாம் தான் அதனை தேடிக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். இந்நாட்டில் சிதறிக் கிடக்கும் சமாதானத்தை ஒன்று சேர்க்க வேண்டும். சமாதானம் என்ன கடைச் சரக்கா கடையில் வாங்குவதற்கு? இல்லையே. ஒவ்வொருவரினதும் உள்ளத்திலிருந்து அது பிறக்கவேண்டும். அதுவே உண்மையான, நீதியான, மகிழ்ச்சியான சமாதானம்.

செல்வி மேரி மஞ்சரிக்கா ஆனந்தராஜா

அன்னம்மா இறைவனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்து செபித்து வந்தாள்.

அன்று சுமதி சாப்பிடாதால் உற்சாகம் குறைந்து மெதுவாக நடந்து பாடசா

அமைதியைத் தேடி...

ஓ... அமைதியே!
உன்னைக் காணும் பொழுது என் மனம் மகிழ்கின்றது. உன்னை இழந்தோ பல வருடங்கள். ஒரு செங்கடலா... இல்லை... இல்லை... பல செங்கடல்கள்!!
அப்பப்பா... நினைக்கும் பொழுதே என் அடிமனம் கனக்கிறது. உன்னைத்தேடி ஒவ்வொரு வினாடியும் அடிமேல் அடிவைத்து நகர்ந்திருக்கின்றேன். என் சொத்துக்கள், உடமைகள், பதவிகள் அனைத்தையும் இழந்தேன். ஏன் தெரியுமா?
உன்னை அடைவதற்கு ஓ... அமைதியே!
நீ என்றும் என்னுடன் இருக்கமாட்டாயா?

ம. ஜோன் பற்றிக் கன்னாகம்

PATRICIAN INSTITUTES

பற்றிஷன் தொழிற்பயிற்சி நிறுவனம்

இடை நிறுத்தப்பட்டிருந்த, மற்றும் புதிய பயிற்சி நெறிகள் ஆரம்பமாகவுள்ளன என்பதை எமது மாணவர்களுக்கு அறியத்தருகிறோம்.

- இடை நிறுத்தப்பட்டிருந்த வகுப்புகள் 03-07-96 புதன்கிழமையும்,
- புதிய பிரிவுகள் 05-07-96 வெள்ளிக்கிழமையும் ஆரம்பமாகவுள்ளன.

மேலதிக விபரங்களை அலுவலக நேரத்தில் எமது நிறுவனத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

REGISTRAR

59, St. Patrick's Rd. Jaffna.

A/2/96

இறைபத நிறைவில் இணைந்த ஏழாம் திங்கள் நினைவு

செல்வி
ரோசலின் தவமணி
சூசைப்பிள்ளை

மலர்வு:
26-11-1943

மறைவு:
19-11-1995

தவமாமணியே!

அருள் சுனித்த தவமணியே முள்ளில்லாத அழகுமலர் ரோசாவே வாய்பேசாதே திருமலரும் பொன்சிரிப்பால் சேவை தன்னால் தேன்சொரிந்து சுற்றமெல்லாம் புரந்த செல்வி பிரிவதற்கோ அன்புதிரம் பிழிந்து தந்தீர் பெற்றெடுத்தார் உடன்பிறந்தார் துடிதுடித்தே உருகிவார் என்பதையும் மறந்தீரேனோ? உன்னதத்தே பொன்னரசில் உம்மைக் காண்போம்.

தாங்கொணாத் துயரில் தவிக்கும் தாய், சகோதரர், மைத்துனர், பெறாமக்கள்

★ ★ ★
12 ஆம் ஆண்டு நினைவு

அமரர் மரியமப்பிள்ளை சூசைப்பிள்ளை (இளைப்பாறிய ஆசிரியர், திருகோணமலை)

மலர்வு: 09-12-1916 மறைவு: 11-04-1984

★ ★ ★
24 ஆம் ஆண்டு நினைவு
அமரர் சவிரிமுத்து முத்துத்தம்பி (ஒட்டகப்புலம்)

மலர்வு: 20-10-1888 மறைவு: 10-10-1972

இல, 3, மாட்டின் ஒழுங்கை, யாழ்ப்பாணம்.

A/ 3/96

மோட்ச பாதை விற்பனைக்குண்டு

ரூபா 125

25 பிரதிகள் வாங்கினால் கழிவுண்டு.

புனித வளன் கத்தோலிக்க அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

ஆகஸ்டில்...

(1ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பெயர்ந்து வாழும் எமது மறைமாவட்ட மக்களையும் தரிசிப்பார்.

எமது மறைமாவட்டத்திற்கும், முழு இலங்கைத் திருச்சபைக்கும் முக்கியமாக இந்தப்

பயணத்தில் இறைவனது துணை எமது ஆயர்களோடு இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்தை எமது செபத்தில் முன்வைப்போம்.

ஆயர்களின் திருப்பயணம் வெற்றி பெற காவலனின் செபமும், வாழ்த்துக்களும்

அறிவித்தல்கள்.....

இடம்பெயர்ந்து வாழ்ந்த காலங்களில் மிருசுவில், மற்றும் முகமாலை பங்குத்தந்தையர்களை மேற்பார்த்து தமது கடிதத் தொடர்புகளை மேற்கொண்டவர்களுடைய கவனத்திற்கு, மேற்படி முகவரிக்கு மேற்பார்த்து வந்த கடிதங்கள் சில ஆயர் இல்லத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. வந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

★ ★

ஞானஸ்நான, திருமண சான்றிதழ்கள் மற்றும் தேவைகளுக்காக யாழ் ஆயர் இல்லம் வருவோர் சனி ஞாயிறு தவிர்ந்த நாட்களில் வருமாறு ஆயரின் செயலர் அறிவித்துள்ளார்.

அருட்தந்தையர்களான ஜே. பி. ஈ. செல்வராஜா, பி. இருதயதாஸ், சான்ஸ் கொலின் ஆகியோர் ஆயர் இல்லத்தில் முழு நாளும் தங்கியிருப்பார்கள் எனவும் அவர் தெரிவித்துள்ளார்.

★ ★ ★

திருத்தந்தை...

தோன்றலாகத் திருச்சபையின் தலைமைப்பணியை ஏற்றுள்ள திருத்தந்தை ஜேர்மன் மக்களை தாம் ஊக்குவிக்கவும், அவர்களின் பல்வேறு தொண்டுகளைப் பாராட்டியும் தாம் வந்திருப்பதாகக் கூறினார்.

மாட்டின் லாதர் இறந்த 450ஆவது ஆண்டு நிறைவை நினைவுகூரும் இந்த ஆண்டிலே எல்லாக் கிறிஸ்தவ சபைகள் மத்தியிலும் ஒருமைப்பாடும் ஒன்றிணைந்த செயற்பாடும் வளர வேண்டுமென திருத்தந்தை அவர்களை வாழ்த்தினார்.

இறந்த குருக்களை..
(6ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பணியார்வமும் தியாக உள்ளமும் கொண்ட இவர் யாழ் மரியன்னை பேராலயத்திலே தம் பணியை ஆரம்பித்து தமது மக்களின் இடம்பெயர்விலும் பங்கெடுத்து அவர்கள் வாழ்ந்த கச்சாய் மண்ணையே தனது பணித்தளமுமாக்கினார். மக்களின் அனைத்து துன்பங்களிலும், பங்கெடுக்க முயன்ற இவர் நோயினால் பீடிக்கப்பட்டு போதிய மருத்துவ வசதியின்றி புத்தாண்டிலே இறைவனடி சேர்ந்தார். தமது மந்தைகளுக்காக தன்னுயிரையே கொடுக்கும் நல்லாயனைப்போன்று இவரது வாழ்வும் பரிபிடப்பட்டது.

இவரது இழப்பின் 31ஆம் நினைவு நாளிலே இவரது சொந்த இடமாகிய செம்பியன்பற்றில் 'அஞ்சலி' தியான ஆச்சிரமமும், நினைவு மலரும் வெளியிடப்பட்டது.

மறைவின் பின்னரும் இம் மூவரும் எம்முடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்றென்றும் நாம் அவர்களுக்கு நினைவுகூர வேண்டும்.

இடம்பெயர்ந்து வாழ்ந்த காலத்திலே பல்வேறு ஆலயங்களிலும் தமது அருட்சாதனங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டவர்கள், அவற்றிற்கான பதிவுகள் தமது சொந்தப் பங்குகளில் மேற்கொள்ளப்படுவதை உறுதி செய்து கொள்ளுமாறு கேட்கப்படுகிறார்கள்.

★ ★

சென்ற ஆண்டு நடாத்திய பாதுகாவலன் சிறப்புப் போட்டிகள் நாட்டுச்சூழலால் நிறைவு செய்ய முடியாமல் போய்விட்டது.

இப்போட்டியில் கிடைக்கப் பெற்ற ஆக்கங்கள் போட்டி முழுமை பெற நடாத்த முடியாத நிலையிலும் பாதுகாவலனில் வெளிபிடக்கூடிய வற்றை பிரசுரிக்க முயற்சிப்போம்.

உங்கள் முயற்சிக்கும் ஒத்துழைப்புக்கும் எமது நன்றிகளும் பாராட்டுகளும்.

பல்வேறு விதமான சிக்கல்கள் நிறைந்த எமது உலகிலே, உறுதியான ஒன்றிணைந்து செயற்படும் உலகினைக் கட்டியெழுப்ப ஜேர்மன் மக்களுக்கு திருத்தந்தை அழைப்பு விடுத்ததோடு அந்நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களையும் இறைவன் ஆசீர்வதிக்க வேண்டுமென்று செபித்தார்.

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தில் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டதோடு ஜேர்மன்நாட்டின் பிரிவினையின் அடையாளமாக இருந்த பேர்லின் பட்டினத்திற்கு 23 ஞாயிற்றுக்கிழமை திருத்தந்தை விஜயம்செய்த பின் வத்திக்கான் திரும்பினார்.

எமது யாழ்-கொயிற்சியக் கூட்டம் எதிர்வரும் ஆடித்திங்கள் 7-ம்திகதி(07-07-1996) ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 10-00 மணிக்கு யாழ், மறைக்கல்வி நிலையப் பொதுநிலையினர் மண்டபத்தில் நடைபெறும். அனைத்துப் பிரசுடியங்களின் அலுவலர்களையும் சமூகமளிக்குமாறு அன்புடன் அழைக்கிறோம்.

M. A. பிரகாசராசா யாழ். கொயிற்சிய தலைவர்

பலரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க வழியாட்டு நாட்காட்டி புத்தக உருவில்

ஓகஸ்ட்-டிசெம்பர் 1996

ரூபா 10

பங்குத் தந்தையிடமோ அல்லது எமது அச்சகத்திலோ பதிவுசெய்யுங்கள்.

விண்ணக வாழ்வில் இரண்டு ஆண்டுகள்

திருமதி ரெஜினா (சொர்ணம்) நவரத்தினசிககம்.

தோற்றம் மறைவு
04-10-1910 26-07-1994

"உயிர்ப்பும் உயிரும் நானே, என்னில் விசுவாசம் கொள்பவன் இறப்பினும் வாழ்வான்." அன்னாரின் ஆன்மசாந்திக்காக (26-07-96) அன்று பின்வரும் ஆலயங்களில் திருப்பலிகள் ஒப்புக்கொடுக்கப்படும்.

யாழ்/புனித அடைக்கல அன்னை ஆலயத்தில் காலை 6-00 மணிக்கு.

அருள் ஆச்சிரமசுற்றாலயத்தில் காலை 6-30 மணிக்கு.

பிள்ளைகள், A/1/96. பேரப்பிள்ளைகள்,

வத்திக்கான்

வானொலியில்

தமிழ்ச் சேவை

இந்திய நேரம்

காலை 6-30.

41 மீற்- 7335 கி. கேர்ஸ்

31 மீற். 9650 கி. கேர்ஸ்

இரவு 8-50

31 மீற். 9940 கி. கேர்ஸ்

25 மீற். 11640 கி. கேர்ஸ்

வானொலியில் யாழ்.

பிராந்திய சேவை- FM102

காலை 6-45-7-30

8-00-10-00

மாலை 1-30-2-30

4-00-6-00

இரவு 8-00-9-00

9-00-11-00

யாழ். பிராந்திய சேவையில் கத்தோலிக்க நற்சிந்தனைகள் ஒலிபரப்பப்படவுள்ளன. உங்கள் ஆக்கங்களை எமக்கு அனுப்பிவையுங்கள்.

இச்சின்னம்...

(2ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி) கத்தோலிக்கர் குழு என்றே துணிந்து நின்ற நோயாளரைப் பராமரித்தத் தேற்றியது. இச்சின்னஞ்சிறியவருள் ஒருவனுக்குச் செய்த போதெல்லாம் எனக்குச் செய்தீர்கள் என்ற இந்த கிறிஸ்தவ மனித நேயப் பாரம்பரியத்தின் வழி நின்று இவ்வரும் பணியை ஆற்றிய குருத்துவ, துறவற பொதுநிலைத் தொண்டர்கள், யாழ்ப்பாண மறைமாவட்டம் என்றும் பெருமையுடனும், நன்றியுடனும் நினைவுகூர வேண்டியவர்கள். இவர்களது சாட்சியத்திற்கு யாழ் திருச்சபை சிரம் தாழ்த்த கடமைப்பட்டுள்ளது.

கடுமையான தங்கள் உழைப்பை வழங்கி உதவிய உதவியாளர்கள்:

1. முத்துக்குமார்
2. யேசுராசா அகத்தம்மா
3. மேரி அஞ்சல்னா
4. சகாயமலர்
5. கிளையா சாமினி (தாதி)
6. சர்வலோகநாதன்
7. திருச்செல்வம் இலட்சுமியம்மா

அம்கத்து

“வானங்களே, மகிழ்ந்து பாடுங்கள்;
மண்ணிலகே, களிகூரு;
மலைகளே, அக்களித்து ஆர்ப்பரியுங்கள்;
ஆண்டவர் தம் மக்களுக்கு ஆறுதல் அளித்துள்ளார்;
சிறுமையுற்ற தம் மக்கள் மீது இரக்கம்
காட்டியுள்ளார்”.

(இசை 49:13)

எமது மக்களின் அண்மைக்கால வரலாற்றில் எதிர்பாராத பல்வேறு நிகழ்வுகளை நாம் சந்தித்துள்ளோம். ஆழமான துன்ப-துயரங்கள், பொருள் உயிர் இழப்புக்கள்: இவற்றினூடாகத் தள்ளாடி நடந்து வந்த எம் மக்களில் குடாநாட்டில் வாழ்ந்தோரின் வாழ்விலே ஒரு பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டது. தங்கள் சொந்த கிராமங்கள் வீடுகளுக்கு வந்தோர் மகிழ்ச்சியும் அடைந்தனர். அதேவேளையில் பாரிய ஏமாற்றங்களையும் சந்தித்தனர்.

வன்னிப்பெரும் பரப்பில் இடம்பெயர்ந்து வாழும் மக்களின் அவல நிலைகள் தொடர் கின்றன. சொந்த வீடுகளுக்கு வர ஆசிப்போர் பலர் உளர். குடாநாட்டில் வாழ்வோரின் வாழ்க்கை நிலையை வெறுப்பவர் இல்லாமலும் இல்லை.

உரிமை வாழ்வை நோக்கி நாம் என்றுமே முன்னேறிச்செல்ல வேண்டும் என்பது எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சிந்தனையே. இவ்வளவு காலமும் நாம் நடந்துவந்த பாதை விடுதலைக்கு வழிகோலும் பாதைதானா என்பது பற்றி முரண்பட்ட கருத்துக்களும் நிலவுகின்றன.

எனினும் நாம் பயணம் செய்த பாதையிலே எம்மை அன்பு செய்யும் இறைவனின் பிரசன்னத்தை நாம் உணர்ந்தோமா என்பது கேள்விக் குறியாகவே உள்ளது. இடம்பெயர்வில் அனுபவித்த-அனுபவிக்கின்ற இடர்கள் மத்தியில் இறைவனில் இன்னும் ஆழமாகப் பலர் ஒன்றிணைந்தனர். “எம் ஆலயத்தைத் தவிர வேறு ஆலயங்களுக்கு செல்லமாட்டோம்” என்று மனவிரக்தியினால் தடம் புரண்டோரும் உளர்.

விடுதலைப் பயணத்தின் இடர்களைத் தாங்க வேண்டும் என்று பலரும் கூறும் அதேவேளையில், “ஒரே ஆண்டவர், ஒரே விசுவாசம்...” (எபே, 4:5-6) என்று கூறுவோர், இடம்பெயர்ந்து இன்னல்களை அனுபவிக்கின்ற மக்களுக்கு தமது ஆலயங்களில் பாட, வாசிக்க, உதவி செய்ய உரிமை இல்லை என்று அடம்பிடித்தோரும் உளர்.

இவ்விதமான பல்வேறு இன்ப-துன்பங்களினூடாக, நன்மை-தீமைகளினூடாக நடந்து வந்த நாம், ஒரு புதிய வாழ்வை எம் மத்தியிலே கட்டியெழுப்புவது அவசியம். “முன்பு நடந்த வற்றை மறந்து விடுங்கள்; முற்கால நிகழ்ச்சி பற்றிச் சிந்திக்காதிருங்கள்; இதோ புதுச்செயல் ஒன்றை நான் செய்கிறேன்...” (இசை, 43:18) என்றரைக்கின்றார் இறைவன். சமாதானமும் நல்வாழ்வும் ஒருமைப்பாடும் சகோதரத்துவமும் எம் மத்தியிலிருந்து எப்பொழுது உருவாகிறதோ அன்று தான் அவை நிலைக்கும்.

இன்று குடாநாட்டிலும், பெருநிலப்பரப்பிலும் வெவ்வேறு நிலைகளும் அதிகார அமைப்புக்களும் உருவாகியுள்ளன. எல்லாவிதமான அடக்குமுறைகளும் அடாவடித்தனங்களும் மறைந்து மக்கள் நலனையும், சுபீட்சத்தையும் இலட்சியமாகக் கொண்டு, மக்களே ஒன்றிணைந்து செயற்படும் வழிமுறைகளை நாம் கையாள்வது அவசியமாயுள்ளது.

இப்புத்துலகம் படைக்கும் பணியைத் தொடர இறைவனே எம்மை அழைத்துள்ளார். இதை உணர்ந்து துணிந்து செயலாற்றும்போது, இறைவனின் படைப்பிலும் மீட்பிலும் நாமும் பங்களிகளாக மாறுகிறோம் என்பது எமக்கு ஊக்கம் தரட்டும்; செயற்பட சக்தியாக அமையட்டும்.

இறந்த குருக்களை நீங்கா நினைவுடன் அஞ்சலிக்கின்றோம்

புலம்பெயர்ந்து, பின் மீள குடியமர்ந்து கடந்த ஆறு மாத காலத்தில் நாம் இறந்த உயிர்களையும், உடமைகளையும், சொத்துக்களையும் சுகங்களையும் கணக்கிட்டு நஷ்டஈடு கோரிநிற்கும் காலம் இது. யாழ் திருச்சபையும் தனது இழப்புக்களை கணக்கிடுகின்றனர். பல ஆண்டுகள் பல்வேறு பணிகளில் ஈடுபட்டு உழைத்து இறந்து போன குருக்களையும், சில மாதங்கள் முன் தான் தம் பணியை ஆரம்பித்து மறைந்துபோன குருவையும் நினைத்து எந்த விதத்திலும் ஈடுகோர முடியாது பரிதவித்து அஞ்சலிக்கின்றனர்.

குருத்துவ குடும்பமும், இறைமக்களும் சிதறி வாழ்ந்த வேளையில் பலருக்கு அருள் தந்தையர்கள் வில்லராசிங்கம், லோறன்ஸ்சேவியர், ஜோன் லொறட் இவர்களின் மரண செய்தி மட்டும்தான் கிடைத்தது. அவர்களின் மரணச் சடங்கில் கூட பங்குபெற்ற வாய்ப்பு கிட்டவில்லை. இது எமக்கு இரட்டிப்பான வேதனையைக் கொடுத்த போதிலும் நாம் அனைவரும் செபத்தால் ஒன்றிணைந்து அவர்களுக்கு அஞ்சலித்தோம்.

அருள்தந்தை எஸ். எஸ். வில்லராசிங்கம் (அ. ம. தி.): 20 ஆடி 1904இல் இளவாலை யில் பிறந்த இவர் 22 மார்ச் 1930இல் குருவாக திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். தமது குருத்துவ வாழ்வில் சந்தித்த அனைத்து சவால் களையும் பிரச்சனைகளையும் இறைவனின் துணையுடன் வெற்றி கொள்ளும் திறனும் இப்படிமுடைய இவர் அனுராதபுரம், மாதகல், தாளையடி, கொழும்புத்துறை, சுண்ணாகம், இரணைத்தீவு, பேசாலை, கிளிநொச்சி, தோலகட்டி, திருநெல்வேலி, சாவகச்சேரி, நாரந்தனை, அல்லைப்பிட்டி, ஏழாலை ஆகிய பங்களில் பணியாற்றினார். இவர் Matrimonial-Court) திருச்சபையின் திருமண நீதிமன்றம் செயலாளராக இருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இறுதியில் இவர் தமது 91ஆவது வயதில் (5 கார்த்திகை 95இல்) இறைவனில் இளைப்பாறினார்.

அருள்தந்தை எஸ். லோறன்ஸ்சேவியர் (அ. ம. தி.): 25 கார்த்திகை 1930இல் சில்லையூரில் பிறந்த இவர் 6ஆவணி 57ல் குருவாக திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். பணியார்வம் மிகுந்த இவரின் பணிகளை இவர் பணி புரிந்த நாகம், மடு, நல்லூர், புனித கென்றியரசர் கல்லூரி, புனித பத்திரியார் கல்லூரி, ஊர் காவற்துறை, அரிப்பு வங்காலை, கிளிநொச்சி, புதுக்குடியிருப்பு, பருத்தித்துறை, முல்லைத்தீவு, கரம்பன், திச்சடங்கு சாட்சி பகர்ந்தது. மிருகவில், பண்டத்தரிப்பு (தொடர்ச்சி 5ஆம் பக்கம்)

ஆகிய பங்களிலும் கல்லூரிகளிலும் இன்றும் காணலாம். கடந்த ஒரு வருடமாக நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த இவர் 25.5.96இல் கொழும்பில் காலமானார்.

அருள்தந்தை ஜோன் லொறட்: 10 ஜப்பசி 66இல் செம்பியன்பற்றில் பிறந்த இவர் 22 மார்ச் 95இல் அந்த மண்ணின் முதல் குருவாக திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். மிக குறுகிய காலம் யாழ். திருச்சபையிலே பணியாற்றிய குரு இவராக இருந்த போதிலும் பலரது உள்ளங்களில் இடம் பிடித்து பணியாற்றிய வர் என்பதை இவரது இறுமுல்லைத்தீவு, கரம்பன், திச்சடங்கு சாட்சி பகர்ந்தது. மிருகவில், பண்டத்தரிப்பு (தொடர்ச்சி 5ஆம் பக்கம்)

யாழ். குடாநாட்டில் தற்போது பணிபுரியும் அருள் தந்தையர்கள்

பேராலயம் — பி. இருதயதாஸ்

— எம். வி. இ. ரவிச்சந்திரன்

புனித யுவானியார் ஆலயம்—ஜே. பி. ஈ. செல்வராஜா
அடைக்கலமாதா ஆலயம்—ஜெ. ரோ செல்வநாயகம்
பாஷையூர்—எரிக் ரொஷான்
புனித மடுத்தினார் குருமடம் } நெஜி ராஜேஸ்வரன்
நாவாந்துறை

குருநகர் —ஆர். எம். ஜி. நேசநாயகம்

பாண்டியன் தாழ்வு

மனித முன்னேற்ற நடுநிலையம் } ஆர். குசைநாதன்

கத்தோலிக்க அச்சகம்

பாதுகாவலன்

புனித ஆசீர்வாதப்பர் ஆலயம் } அன்ரன் மத்தாயஸ்

கோப்பாய் — எஸ். ஜி. என். குணசீலன்

அச்சுவேலி — எம். யேசுரட்ணம்

உரும்பராய் — ஜி. அருள்நேசன்

மானிப்பாய் — ஏ. ஞானப்பிரகாசம்

ஆணைக்கோட்டை — பி. எவ். பொனிபஸ்

புனித பத்திரியார் கல்லூரி

— ஏ. ஐ. பேனாட்

— ஜெ. ரோ செல்வநாயகம்

— ஜீவனதாஸ் பெர்னாண்டோ

பருத்தித்துறை—பி. எம். இம்மனுவேல்

தாளையடி — ஏ. ஜே. யாவில்

கரவெட்டி — ஏ. எவ். பென்ற

மிருகவில் — பீற்றர் துரைரட்ணம்

— அன்ரன் ரொக்

முகமாலை — ஏ. பி. அன்ரனிப்பிள்ளை

சாவகச்சேரி — பற்றிக் ஞானப்பிரகாசம்

இளவாலை — ஜஸீரின் ஞானப்பிரகாசம்

— ரி. ஜேசுதாசன்

— யேம்ஸ் சிங்கராயர்

ஏழாலை — ஜோன் பிரான்சிஸ்

ஆயிரின் செயலர்—சான்ஸ் கொலின்ஸ்

தொடர்பகம் — எஸ். டேமியன்

— எவ். ஜே. ஸ்ரனிஸ்லஸ்

வசந்தகம், கொழும்புத்துறை — பி. யேசுநேசன்

வளன் ஆச்சிரமம் — ஜே. ஜெயசீலன்

அருள் ஆச்சிரமம் — ஏ. எவ். செலஸ்ரீன்

★ கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு

மாவட்டங்களில் பணியாற்றும் குருக்களின் பட்டியல்

அடுத்த இதழில்.

ஜே. பி. ஈ. செல்வராஜா

யாழ். குடாநாட்டு

மறைமாவட்ட பரிபாலகர்

ஆயர் ஜெரோம்

எமிலியானஸ் பிள்ளை

அவர்களின்

24ஆம் ஆண்டு

நினைவு 17-07-1996

எம் அதமார்த்த அஞ்சலிகள்

★ கடவுளரசு நெருங்கி விட்டது — மனந்திரும்பி இந்நற்செய்தியை நம்புங்கள் ★